

SXEDIO.K17

29.5.1964: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ Η ΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣ ΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΡΠΙΛΛΑΚΑΤΩΝ. Η ΕΛΛΑΔΑ ΖΗΤΕΙ ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ Ε.Φ. ΕΝΩ ΔΕΝ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗΝ

Σε ένα νέο άρθρο στην εφημερίδα "Εθνικός Κήρυξ" της Ελλάδας, (αναδημοσίευση στην κυπριακή εφημερίδα Ο ΦΙΛΕΥΘΕΡΟΣ στις **17.6.1965**) ο Στρατηγός Γεώργιος Καραγιάννης, πρώτος Αρχηγός της Εθνικής Φρουράς, αναφέρεται στην εκπαίδευση των Ελλήνων Κυπρίων που κλήθηκαν στη Δύναμη, στην Αμυνα της Κύπρου και τη δημιουργία των πρώτων κέντρων εκπαιδεύσεως.

Ο Στρατηγός Καραγιάννης αναφέρεται επίσης στον αγώνα για εξασφάλιση οπλισμού και αποκαλύπτει ότι ενώ "η Κυπριακή Κυβέρνησις δεν διέθετε χρήματα" η Ελληνική Κυβέρνηση "δεν εβοήθησε προς τούτο, ίσως διότι δεν ήθελε την Κύπρον αυτάρκη εις αμυντικήν ισχύν, ίνα είναι εξηρημένη εξ αυτής".

Εγραφε ο Στρατηγός Καραγιάννης:

"Μετά την επιστροφήν μου εις Κύπρον επεδόθην μετά ζήλου εις την προεργασίαν διά την έναρξιν δημιουργίας τακτικού στρατού. Το σχέδιον μου περιελάμβανε τα κάτωθι βασικά σημεία:

Α). Αμυνα της νήσου διά της υπάρχουσας ήδη επί εθελοντικής βάσεως Εθνοφρουράς και προσδευτική αντικατάστασις ταύτης υπό των δημιουργηθησομένων τακτικών μονάδων.

Β). Εκπαίδευσις της Εθνικής Φρουράς.

Γ). Καταρτισμός και ψήφισις νόμου περί στρατολογίας.

Δ). Σύνταξις κανονισμού λειτουργίας του

στρατεύματος.

Ε). Κατασκευή Κέντρων Εκπαιδεύσεως.

Στ) Συγκέντρωσις των αναγκαίων πάσης φύσεως υλικών.

Διά την πραγματοποίησιν του σχεδίου μου τούτου συνήντησα ανυπερβλήτους δυσχερείας. Δεν με συμπαρεστάθησαν όσον έδει ούτε η Κυπριακή, ούτε η Ελληνική Κυβέρνησις.

Η Κυπριακή Κυβέρνησις με υπωπτεύετο, ως όργανον του Στρατηγού Γρίβα- Διγενή και εδίσταζε να με βοηθήση, ελλείψει εμπιστοσύνης.

Η Ελληνική Κυβέρνησις εκινείτο άνευ σχεδίου με τελείαν προχειρότητα και ατολμίαν. Αποτέλεσμα τούτου υπήρξεν ότι η πραγματοποίησις των σχεδίων μου καθυστέρησεν επικινδύνως και ο δημιουργηθείς στρατός εστερείτο των απαραίτητων ειδικών όπλων, με αποτέλεσμα να μην αισθάνεται η Κυπριακή Κυβέρνησις αποτελεσματική την ελληνικήν συνδρομήν και ανεζήτηει ως εκ τούτου θετικωτέραν και αποτελεσματικωτέραν προστασίαν, παραδοθείσα τελικώς εις την Σοβιετικήν Ρωσίαν.

Αλλά ως δούμε πως εξελίχθησαν τα γεγονότα:

A. AMYNA THS KYΠPOY

Η υπάχουσα δύναμις της Εθνικής Φρουράς περιελάμβανε μόνον τμήματα πεζικού, εξοπλισμένα με αρκετά βαρέα όπλα, ανεπαρκή όμως διά την εκπλήρωσιν αποστολής μάχης, εναντίον τακτικών εχθρικών δυνάμεων, ισχυρώς εξοπλισμένων.

Ενα μέρος των δυνάμεων τούτων ήτο διεσπασμένον καθ' άπασαν την νήσον, εκράτει υπό την απειλήν των όπλων τους Τ/κ και ήτο έτοιμον, αν διετάσσετο, να επιτεθή κατ' αυτών και να τους καταστρέψη. Προς τούτο είχαν συνταχθή σχετικά σχέδια, υπό διοικήσεων τακτικών συγκροτημάτων, τα οποία είχαν ανατεθή κατά επαρχίαν. Αι υπάρχουσαι δυνάμεις εκρίνοντο επαρκείς προς τον σκοπόν τούτον, αλλά συν τη προόδω των αμυντικών έργων των Τ/κ και της ενισχύσεως του οπλισμού των, ενισχύοντο διά νέου οπλισμού και αι Ε/κ δυνάμεις, ώστε η υπεροχή

τούτων να είναι σταθερά.

Ετερον μέρος των δυνάμεων της Εθνικής Φρουράς το και καλύτερον εξωπλισμένον, είχεν αποστολήν την απόκρουσιν εχθρικής εισβολής εις την νήσον.

Αι δυνάμεις αύται εκρίνοντο επαρκείς εις αριθμόν, αλλά παρουσίαζον σημαντικές αδυναμίας και θα συνήντων μεγάλας δυσκολίας εις την εκπλήρωσιν της αποστολής των.

Δεν διέθετον ικανούς βαθμοφόρους, εστερούντο πειθαρχίας, ο οπολισμός των ήτο ελαφρός και μόνον από της αποστάσεως των 1000 μέτρων θα ηδύνατο να προσβάλωσι τα αποβατικά τμήματα του εχθρού.

Εμπόδια θαλάσσια δεν είχον δημιουργηθή και ναρκοπέδια ακτών δεν υπήρχον. Σύστημα προειδοποιήσεως δεν διετίθετο και υπήρχε φόβος να αντιληφθώμεν τον επιτιθέμενον εχθρόν, όταν θα ευρίσκετο εις μικράν απόστασιν από των θέσεων μας.

Σύστημα ελέγχου των ακτών δεν υπήρχε και με τα εξοπλισθέντα αλιευτικά καΐκια δεν εσημειώσαμεν ικανοποιητικές επιτυχίας.

Διά την συντριβήν του εχθρού εβασίζόμεθα επί της ψυχής των ανδρών μας, η οποία ήτο το ισχυρότερον όπλον μας, επί των όπλων του πεζικού και επί των βρατραχανθρώπων, τους οποίους είχομεν εκπαιδεύσει.

Εζήτησα κατεπειγόντως την προμήθειαν τεσσάρων ραντάρ και εξ τορπιλλακάτων, ίνα είμεθα εις θέσιν να αντιληφθώμεν τον εχθρόν εγκαίρως και τον προσβάλωμεν ευθύς ως προσήγγιζε τα χωρικά μας ύδατα, των οποίων εζήτησα την επέκτασιν εις έξη μίλια.

Ουδείς με κατενόει και αι αιτήσεις μου παρ' ουδενός εισηκούοντο. Η Κυπριακή Κυβέρνησις εύρισκεν ότι δεν ηδύνατο να σηκώση το βάρος των απαιτουμένων δαπανών, ο δε στρατηγός Τρίβας-Διγενής ευρίσκετο εις διαρκή διαφωνίαν με τους αρμοδίους των Αθηνών και ουδεμίαν επ' αυτών απάντησιν μας έδιδε.

Κατόπιν μυρίων επικλίσεων κατορθώθη τελικώς να προμηθευθώμεν τα αιτούμενα τέσσαρα ραντάρ, τα

οποία μόλις περί τα τέλη Ιουλίου ετέθησαν εις λειτουργίαν.

Εν τω μεταξύ ο έλεγχος των ακτών εγένετο με τρία μικρά αεροσκάφη, αποσταλέντα παρά των εν Αμερική Ε/κ και τα οποία εχειρίζοντο Ε/κ αστυνομικοί, με επικεφαλής τον αγνόν πατριώτην και γενναίον μαχητήν υπαστυνόμον Ψυλλίδην.

Την κρίσιμον ταύτην στιγμήν ενεφανίσθη εις Κύπρον ο απόδημος Ε/κ Λεβέντης Αναστάσιος, ένας φλογερός πατριώτης, αγνός Ελλην, ο οποίος εδώρησεν εις την Κυπριακήν Δημοκρατίαν **100.000** λίρας. Και βαδύτερον ετέρας **50.000**.

Διά των χρημάτων τούτων και ετέρων ποσών προσφερθέντων υπό της ναυσιπλοΐας Ποταμιάνου, της εταιρείας Νομικού και άλλων πλουσίων Ελλήνων πατριωτών, ηγοράσθησαν δύο περιπολικά σκάφη, ταχύτητος **23** κόμβων παρά της εταιρείας Νομικού, τα οποία εξοπλισθέντα αφίχθησαν εις Κύπρον την **5ην** Αγούστου.

Διά των σκαφών τούτων, φερόντων τα ονόματα Αρίων και Φαέθων κατωρθώσαμεν να θέσωμεν υπό τον έλεγχον μας τας ακτάς και εν συνδυασμώ προς τα ραντάρ, επιτύχομεν μίαν σχετικήν απαγόρευσιν προσεγγίσεως των ακτών της νήσου υπό μερικών τουρκικών σκαφών, διά των οποίων εγένετο ο ανεφοδιασμός των Τ/κ.

Παραλλήλως προς την εξασφάλισιν των ανωτέρω μέσων, ο Μακαριώτατος διέθεσεν **100.000** λίρας κατά τα μέσα Ιουνίου δια την οχύρωσιν των ακτών, η οποία ήρξατο εντατικώς και αμέσως.

Ενώ εις τους προαναφερθέντας τομείς η πρόοδος ήτο σημαντική, η προετοιμασία διά την πρόσκλησιν ηλικιών εχώλενεν.

Διά την εκπαίδευσιν της Εθνικής Φρουράς εδημιουργήθησαν εντός των πρώτων ημερών του Μαΐου ανά εν κέντρον εκπαίδευσεως εις εκάστην επαρχίαν. Εις τα κέντρα ταύτα εξεπαιδεύοντο εις ή δύο λόχοι, επί **15** ημέρας. Εξερχόμενοι ανελάμβανον υπηρεσίαν επί **24**ώρου βάσεως επί εν εισέτι

δεκαπενθήμερον και εν συνεχεία εισήρχοντο εις το ισχύον σύστημα υπηρεσίας εν τη Εθνική Φρουρά κατά το οποίον εν εκάστω λόχω μόνον το 20% των ανδρών ευρίσκετο επί των θέσεων μάχης καθ' όλον το 24ωρον οι δε λοιποί άνδρες ησχολούντο με τας εργασίας των και κατόπιν ειδοποιήσεως διά διαφόρων σημάτων συναγερμού.

Τα αποτελέσματα της εκπαιδεύσεως απεδείχθησαν καταπληκτικά, διότι οι εκπαιδευθέντες λόχοι παρουσίαζον αξιοθαύμαστον συνοχήν και ιδεώδες στρατιωτικόν πνεύμα. Η πειθαρχία πυρός κατέστη ζηλευτή και όχι μόνον οι άνδρες δεν επυροβόλουν ασκόπως, αλλά και πυροβολούμενοι υπό των Τ/κ δεν απήντων.

Η μαχητική αξία των μονάδων συνετηρείτο διά συνεχούς εκπαιδεύσεως των ανδρών εις τας μονάδας των συγκεντρουμένης ολοκλήρου της δυνάμεως των, άπαξ τουλάχιστον της εβδομάδος δι' εκτέλεσιν ασκήσεων.

Ο καταρτισμός και η ψήφισις του νόμου περί στρατολογίας εβράδυνεν αδικαιολογήτως, δεν επέεζα δε τα πράγματα διά την σύνταξιν του λόγω της διαφωνίας μου προς την Κυπριακήν Κυβέρνησιν. Κατόπιν πολλών προσπαθειών και χρησιμοποίησεως πολλών προσώπων, επείσθη ο Μακαριώτιος ότι η στρατολογία έπρεπε να είναι καθολική και υποχρεωτική επ' ουδενί όμως λόγω εδέχθη θητείαν πλέον των εξ μηνών.

Βάσει των προϋποθέσεων τούτων συνετάχθη το σχετικόν νομοσχέδιον, ανηγγέλη δε διά του Τύπου και του Ραδιοφώνου ότι τούτο κατετέθη εις την Βουλήν την 28ην Μαΐου, την δε 1ην Ιουνίου θα εψηφίζετο εις ειδικήν σύνοδον των βουλευτών. Την εσπέραν της 29ης Μαΐου ελάβομεν σήμα της Ελληνικής Κυβερνήσεως, διά του οποίου μας συνίστα να αναβάλωμεν δι' ευθετώτερον χρόνον την ψήφισιν του στρατολογικού νόμου, διότι η Τουρκία και η Μεγάλη Βρετανία επέδωσαν διακοίνωσιν διαμαρτυρίας διά την αποφασισθείσαν δημιουργίαν τακτικού κυπριακού

στρατού, η δε Τουρκία κινητοποιήσασα τον στόλον της άρχισε και πάλιν τας απειλάς.

Συνήντησα τον Μακαριώτατον και συμφωνήσαμεν να μη λάβωμεν υπ' όψιν μας την σύστασιν της Ελληνικής Κυβερνήσεως και να χωρήσωμεν χωρίς διασταγμόν εις την ψήφισιν του νόμου και την επιστράτευσιν, διότι αν υποχωρούσαμεν εις την περίπτωσιν αυτήν η δημιουργία τακτικού Κυπριακού Στρατού θα εξηρτάτο από την επιθυμίαν της Τουρκίας και θα εματαιούτο οριστικώς.

Την πρωίαν της 1ης Ιουνίου ο νόμος εψηφίσθη εις την πρώτην ανάγνωσιν υπό της Βουλής των αντιπροσώπων. Η επιστράτευσις όμως ήρχισε την 15ην Ιουνίου, διότι εβράδυνεν η αποπεράτωσις των στρατοπέδων εκπαιδεύσεως ελλείψει πιστώσεων.

Η επί του θέματος τούτου πρόοδος μας ήτο βραδεία διότι έπρεπε να συνταχθώσιν ειδικοί κανονισμοί, οι οποίοι να καθορίζωσι τας λεπτομερείας της συγκροτήσεως του στρατεύματος, τας υποχρεώσεις των διαφόρων βαθμούχων της στρατιωτικής επαρχίας, τας προβλεπομένας κυρώσεις, το σύστημα λειτουργίας των μονάδων.

Οι ξένοι κανονισμοί δεν ήτο δυνατόν να μεταφρασθώσιν διότι η προσαρμογή των εις τα ειδικά δεδομένα της Κύπρου ήτο αναγκαία.

Συνεκροτήσαμεν ειδικάς επιτροπάς συντάξεως των κανονισμών, αλλά η εργασία εβράδυνε και δεν προεβλέπετο η ολοκλήρωσις ταύτης προ της παρελεύσεως εξαμήνου.

Εν τω μεταξύ η λειτουργία του στρατεύματος εβασίζετο επί μόνης της καλής θελήσεως επί μόνης της καλής θελήσεως αξιωματικών και ανδρών και επί του πατριωτισμού τούτων.

Αμέσως μετά την επιστροφήν μου εξ Αθηνών την 5ην Μαΐου εν συσκέψει μετά των επιτελών μου, κατήρτισα σχέδιον εκπαιδεύσεως των επιστρατευθησομένων ανδρών, προς δημιουργίαν τακτικού στρατού.

Απεφάσισα την συγκρότησιν οκτώ κέντρων εκαιδεύσεως.

Πέντε διά την εκπαίδευσιν ανά ενός Τάγματος Πεζικού εμπολέμου συνθέσεως. Εν διά την εκπαίδευσιν του πυροβολικού, εν διά την εκπαίδευσιν των τεθωρακισμένων των βαρέων όπλων περζικού και των ειδικοτήτων πάσης φύσεως και εν διά την εκπαίδευσιν καταδρομικών μονάδων.

Τα στρατόπεδα ταύτα κατά το πλείστον ήσαν εγκαταλελειμμένα βρετανικά στρατιωτικά εγκαταστάσεις, έχουσαι ανάγκην τροποποιήσεων και συμπληρώσεων, διά να καταστήσιν ικαναί να δεχθώσι τας υπό συγκρότησιν μονάδας.

Εζητήθη πίστωσις προς τούτο **100.000** λιρών και αντί τούτων μας διετέθησαν μόνον **10.000**.

Εκ του γεγονότος τούτου λήγοντος Μαΐου η πρόοδος των εργασιών ήτο απογοητευτικώς μικρά. Εξηναγκάσθη να δώσω εντολήν διενεργείας εράνου μεταξύ των ευπορωτέρων κατοίκων και εκάλεσα τους Αξιωματικούς εις ολοκληρωτικήν πνευματικήν και ψυχικήν κινητοποίησιν διά την αποπεράτωσιν των στρατοπέδων, διότι άνευ αυτών δεν ήτο εφικτή η ανάπτυξις Τακτικού Στρατού, δημιουργουμένων ούτω μυρίων κινδύνων διά την ελευθερίαν της Κύπρου.

Τα αποτελέσματα ήσαν καταπληκτικά. Οι Αξιωματικοί έφθασαν εις το σημείον να εργάζωνται και προσωπικώς εις χειρωνακτικής εργασίας, δίδοντες τον τόνον της επιτακτικής Εθνικής ανάγκης, της ταχείας αποπερατώσεως των στρατοπέδων. Η προσφορά των κατοίκων ήτο συγκινητική. Ενθυμούμαι ότι εις την Λάρνακα εδημιουργήθη εξαίρετον στρατόπεδον εκ του μηδενός, αξίας **100.000** λιρών, πρωτοβουλία του επάρχου και του βουλευτού Τσιρκώτη.

Κατά τα μέσα Ιουνίου η Κυπριακή Κυβέρνησις διέθεσε το ποσόν των **100.000** λιρών, διά των οποίων συνεπληρώθησαν αι ανάγκαι των στρατοπέδων και ήρξαντο κατασκευαζόμενα μόνιμα οχυρωματικά έργα.

Ετσι ύστερα, από πολλά εμπόδια κατωρθώσαμεν τελικώς να αποπερατώσωμεν τα προβλεπόμενα στρατόπεδα, με καθυστέρησιν ενός μηνός περίπου και την **15ην** Ιουνίου εκαλέσαμεν υπό τα όπλα τας πρώτας

ηλικίας.

Διά την ανάπτυξιν Τακτικού Στρατού καθίστατο αναγκαία η συγκέντρωσις των πάσης φύσεως υλικών και η δημιουργία αναλόγων αποθεμάτων διά την εξασφάλισιν κανονικής και αδιαταράκτου ζωής του στρατεύματος.

Αποθήκαι δεν υπήρχον και δεν διετίθετο ουδέ εν ζεύγος αρβυλών.

Κατηρτίσθησαν σχέδια προμηθείας υλικών και εξησφαλίσθησαν αι απαραίτητοι αποσκευαί και τα όργανα διαχειρίσεως τούτων. Η συμπλήρωσις των υλικών εβράδυνε, διότι η διαδικασία ήτο μακρά και χρήματα επαρκή δεν διετίθεντο.

Η βραδύτης εξασφαλίσεως των υλικών εδημιούργησε δυσοίωνα προοπτικήν διά την έναρξιν επιστρατεύσεως.

Απεφάσισα να καλέσω κλάσεις υπό τα όπλα, παρά την έλλειψιν υλικού, λόγω του επείγοντος της ανάγκης ενισχύσεως της αμύνης της νήσου.

Ούτω καά την πρόσκλησιν των πρώτων κλάσεων, οι άνδρες διετάχθησαν να φέρωσι μεθ' εαυτών εκ των οικιών των πετσέτας, εσώρουχα, υδροδοχεία και πιάτα, αι δε κλίνας και τα στρώματα εξησφαλίσθησαν δι' εράνου μεταξύ των κατοίκων, οι οποίοι ευχαρίστως και με ενθουσιασμόν τα προσέφεραν.

Κατ' αυτόν τον τρόπον υπερπηδήθησαν πολλάί δυσχέρειαι και παρά τας αντιξοότητας κατωρθώσαμεν να δημιουργήσωμεν τας πρώτας τακτικές μονάδας χάρις εις τον πατριωτισμόν των κυπρίων, τον εθνικόν φανατισμόν και την αυταπάρησιν των αξιωματικών.

Διά της αναπτύξεως των τακτικών κυπριακών δυνάμεων, η άμυνα της νήσου καθίστατο τοσούτον ισχυρά, ώστε μετά βεβαιότητος να εκτιμώμεν, ότι είμεθα εις θέσιν να αποκρούσωμεν εχθρικήν εισβολήν.

Η θέσις μας όμως ήτο ολοκληρωτικώς αμυντική και οι Τούρκοι ηδύναντο παρά τα ληφθέντα μέτρα να παραβιάζουν τας ακτάς μας, ανεφοδιάζοντες τους Τ/κ διά πολεμικού υλικού και ανδρών.

Οι Τ/κ ήλεγχον πέντε παραλίους περιοχάς

ανηκούσας εις ομάδας T/κ χωρίων.

Εις την Τηλλυρίαν, τας περιοχάς Μανσούρας και Λιμνίτου.

Εις την επαρχίαν Πάφου εις την περιοχὴν Αυδήμου, παρά την βρεττανικὴν βάσιν.

Εις την Καρπασίαν τας περιοχάς Γαληνοπόρνης και Πλατανισσού. Δεν διεθέτομεν ικανά πλωτά μέσα διὰ τον απόλυτον ἔλεγχον των ακτῶν αὐτῶν. Εζήτησα κατ' επανάληψιν την προμήθειαν ἐξ τορπιλλακάτων, ἀλλὰ παρεβάλλετο ἡ δυσκολία τῆς εξευρέσεως των ἀπαραιτήτων χρημάτων. Ετόνισα κατὰ κόρον εις την Κυπριακὴν Κυβέρνησιν, ὅτι διὰ τῆς προμηθείας τορπιλλακάτων θα εἴμεθα εις θέσιν και τας ακτὰ μας να ἐλέγχωμεν πλήρως και ἐπιθετικὰς δυνατοτήτας να ἀποκτήσωμεν κατὰ του τουρκικοῦ στόλου.

Ὁ Μακαριώτατος μου ἀπήντα ὅτι μόνον δι' ἐμπορικῆς συμφωνίας ἠδύνατο να προμηθευθῇ τορπιλλακάτους παρά τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, δι' ἀνταλλαγῆς αγροτικῶν προϊόντων, ἀλλ' ἠμποδίζετο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τορπιλλακάτους ὁμως διέθετον πολλὰ κράτη και ἡ προμήθειά των ἦτο εὐκόλος, αν τα σχετικὰ κεφάλαια διειτίθεντο παρά τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὡσταύτως ἐπεσήμανα συνεχῶς τόσον εις την Κυπριακὴν, ὅσον και εις την Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, την ἀνάγκην προμηθείας ἀσυρμάτων μάχης. Ουδέν ἐγένετο και ἐπειδὴ ὁ Μακαριώτατος ἠσθάνετο την ἀνάγκην τῆς προμηθείας των, ἡ μόνη του διέξοδος ἦτο ἡ προμήθεια των παρά τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Τούτ' αὐτό συνεβαινε διὰ την προμήθειαν ἀντιαρματικῶν ὀπλων, ἡ ὁποία ἐκρίνετο σοβαρωτάτη, λόγω τῆς υπεροχῆς τῆς Τουρκικῆς ἀεροπορίας, οφειλομένης κυρίως εις την γεωγραφικὴν θέσιν τῆς Κύπρου.

Αἱ ἀδυναμίαι αὐταί των κυπριακῶν τακτικῶν δυνάμεων ἠδύνατο εὐχερῶς να ξεπερασθῶσιν αν διειτίθεντο τα ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσά, τα ὁποία δεν υπερέβαινον τα **400- 500** ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἀγορά εις την διάθεσιν μας υπήρχε και πολλὰ βιομηχανία

διά των πρακτόρων των μας επεσκέπτοντο και μας διεφήμιζον την αποτελεσματικότητα των πολεμικών των προϊόντων.

Η Κυπριακή Κυβέρνησις δεν διέθετε χρήματα και η Ελληνική Κυβέρνησις δεν εβοήθησε προς τούτο, ίσως διότι δεν ήθελε την Κύπρον αυτάρκη εις αμυντικήν ισχύν, ίνα είναι εξηρημένη εξ αυτής.

Και το αποτέλεσμα της πολιτικής αυτής υπήρξεν η δημιουργία χαλαρών δεσμών μεταξύ Ελληνικής και Κυπριακής Κυβερνήσεως, η έλλειψς ειλικρινούς και στενής μεταξύ αυτών συνεργασίας και όταν διά της ατυχούς μάχης, της Μανσούρας η Κύπρος ησθάνθη την ανάγκην ισχυρού συμμάχου και προστάτου, εστράφη αύτη προς την Σοβιετικήν Ρωσίαν.